арашмадиша в. арашмадисамъ.

Арашлякъ (тъ) в. арчякъ и харашлякъ

Арба (та) в. харба и алебарда, стражаритѣ на султанитѣ биле обряжени съ дълги арби. И днесь нѣкои дервиши отъ текетата носятъ арби въ знакъ на газията който е основалъ текето.

Арбалия (та), този който носялъ арба. Отъ българитѣ войници които служяли въ турската войска имало нѣкои и арбалии, ~~други били~~ които носяли арби, други имало шяхинджии (соколинци) в. харбалия.

Арбанасе (то) село и нѣколко села на които жителитѣ били арбана см. търновско арбанасе, пловдивски арбанасе. Арнаутъ кюю.

Арбанасинъ (тъ) в. албанецъ, арнаутинъ.

арбанасчанинъ (тъ) — счянка и — счянче, който ся отъ селото арбанасе.

Арбанашка земя, в. албания или арнаутлукъ

Арбанашки, шка, шко — шкий (тъ) който е отъ албания или отъ селото арбанасе. Арбанашка кокона.

Арбанешка земя, тъже що арбанашка земя: твой виласть земя арбанешка. М. 60. Да шетаме земя арбанешка. — 142.

Арбитръ (тъ) посрѣдникъ или сѫдия избранъ отъ двѣ споряящи страни за рѣшение на едно сѫдебно дѣло.

Арбитражъ (тъ) третейский сѫдъ въ търговски дѣла.

Арбия (та) в. харбия. Желѣзна къса прѣчка за набиване на отколѣшнитѣ пищови, която носяли постоянно затъкната на селяхлякъ отъ между пищовитѣ.

Арборянка (та) син-отъ му рѣсто ермасаль, за наса арборянка. М. 383. мъсеме да е амборянка, амборе, ямборе и ембуре село въ кайлярско. (бол. кянц. бълг. турц.) Макед.

Арвало (то) в. харвало и арабатъ. Той е арвало, томного дава не си знае хесапътъ, човѣкъ нѣма да стане. Защо ти е бабо дъщеря арвало? — отъ подавки, син. посл. в. галатъ и — итонъ.

Арватинъ (тъ) в. харватинъ, освѣнъ народното име на хърватитѣ въ говоримий язикъ означава и човѣкъ отпуснятъ, не стегнятъ, повлеканестъ, нетъргавъ, равносилно съ дангалакъ: едъръ а гевшекъ: какъвъ се е повлякалъ като арватинъ. Види се по въ старо врѣме да е имало значението на хориятинъ, турлакъ, шопъ.

ми ся даде (невѣстата) прѣко море — дори арветино. М. 144.

Арветино, зговерна произважда думата отъ турското название на рѣка тигъръ — ervend, и искарва я да значи Месопотамия. Но мене се чини да е много натегнято това производство и мисля че тая дума е неправилно склопена и невѣрно исказана. Тя се види да има по близко сродство съ арватинъ и именно съ арватитѣ наричяни далматинци, приморци а прѣко море що казва то е или нѣкое отворна преувеличенность или е нѣщо сродно прѣзъ море съ островитѣ рабъ, инакъ наричянъ и арбъ, дѣто жителитѣ ся тъже далматинци арвати съ които българитѣ имали сношения въ старината. в. милеро поморянче. М. 88. Ако това не е, прѣди да идимъ да търсимъ арветиночякъ въ Месопотамия, азъ бихъ потърсилъ думата още въ сродството съ гръцкитѣ думи ἀρβανίτης, ἀρβανιτία. Но по право ми се вижда първото прѣдположение, като вземамъ отъ арватинъ а то измѣнено на е както и арбанешка вм. арбанашка.

Арганъ (тъ) в. аргованъ. майко мила отидиме, и арна куча намѣсти ме, арно момче отбери ми, како мене сарота мене, какъ цървени трендафили, какъ шярени аргавани. М. 445. Старйяновино тието край камин, край малина, край цървени трандафили, край шярени аргавани М. 585. Въ рѣчьта арганъ зговерноа го наричя испанска бузина. който тъже доказва че е люляка. Syringa vulgaris. Lim. в. аргованъ. гръц. Пасхаліа з' Грававіа, отъ което и аргаванъ, аргованъ, ерговань, люляка.